

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010348
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2518010348.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a prísediacich Kláry Pastorkovej a Ing. Anny Morávkovej, v trestnej veci obžalovaných ml. Q. X. a V. K., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 1. júla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona sa u obžalovaného ml. Q. X. zrušuje celý výrok o vine rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/31/2016 z 19. apríla 2016, právoplatného 5. mája 2016, celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

O b ž a l o v a n í

ml. Q. X., narodený XX.XX.XXXX v V., trvalé bydlisko S. Č. XXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou a
V. K., narodený XX.XX.XXXX v V., trvalé bydlisko C. XXX/X, V.,

sa uznávajú za vinných, že

v bode 1/

ml. Q. X. spolu s už medzičasom právoplatne odsúdenými F. C. a V. C., po spoločnej vzájomnej dohode v čase o 03,21 hod. dňa 15.3.2015 za pomoci hrozby strelnou zbraňou odcudzili z čerpacej stanice A., nachádzajúcej sa na ul. Ľ. W. XXXX v N. V. N. M. finančnú hotovosť vo výške 610,- Eur tak, že F. C., v presne nezistenom čase v nočných hodinách dňa 15.03.2015 v N. V. N. M. prikázal ml. Q. X. a V. C., aby vykonali lúpežné prepadnutie čerpacej stanice A., nachádzajúcej sa na ul. Ľ. W. XXXX v N. V. N. M., pričom za tým účelom dal ml. Q. X. zbraň na svetlice, kuklu a tepláky, za použitia ktorých mal ml. Q. X. prepadnutie vykonať, ďalej mu prikázali aby vstúpil do predajnej časti čerpacej stanice, mieril poskytnutou zbraňou na obsluhu čerpacej stanice a kričal po česky, aby mu dala peniaze, načo následne F. C. spolu s ml. Q. X. a V. C. prišli do blízkosti čerpacej stanice tak, následne F. C. opätovne prikázal ml. Q. X., aby prepadnutie čerpacej stanice vykonal a V. C., aby zostal stáť vo vstupných dverách čerpacej stanice a strážil, následne ml. Q. X. v poskytnutom oblečení, s kuklou a kapucňou na hlave, v čase o 03.21 hod. dňa 15.03.2015 vstúpil do predajnej časti čerpacej stanice, v ktorej sa nachádzala poškodená K. D. a P. M., pristúpil k predajným pultom a s krikom, so slovami „Davaj ty kurva!“ a „Davaj ty štetka!“ žiadal od zamestnankyne čerpacej stanice K.N. D. finančnú hotovosť, pričom obom pracovníčkam hrozil strelnou zbraňou, načo jej ľavou rukou hodil čiernu igelitku, poškodená K. D. z obavy o svoj život a zdravie mu odovzdala finančnú hotovosť vo výške 610,- Eur a túto ml. Q. X. podala, v priebehu prepadnutia V. C. maskovaný kapucňou a šatkou cez tvár stál vo vstupných dverách do predajnej časti čerpacej stanice a dával pozor, následne ml. Q. X. a V. C. z miesta činu odišli na ulicu B. v N. V. N. M., kde odovzdali F. C. získanú finančnú hotovosť, ktorú si medzi sebou rozdelili, čím poškodenej spoločnosti A. B. s.r.o., V. XX, XXX XX A., IČO: 44 820 704, spôsobili škodu vo výške 610,- Eur,

v bode 2/

že v čase okolo 07:15 hodiny dňa 21.03.2015 vo M. na ulici W. Č. XX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, po tom ako medzičasom právoplatne odsúdený F. C. zabezpečil vozidlo, odevy, kukly, krátku revolverovú zbraň a rozdelil úlohy pre ml. Q. X., V. K. a medzičasom už právoplatne odsúdených Š. A. a V. C., si ml. Q. X. a Š. A. dali kukli na hlavu a presunuli sa spoza betónové podvaly, ostatní čakali na nich obďaleč, následne Š. A. vbehol cez dvojdielne senzorové posuvné vchodové dvere do predajných priestorov čerpacej stanice B., a.s., zastal pred výdajným pultom, v pravej ruke držal prinesenú tmavú tašku s vyobrazenou anglickou vlajkou, v ľavej ruke F. C. zabezpečenú zbraň, s ktorou so slovami „to je prepád“ v úmysle zmocniť sa finančnej hotovosti mieril na za pultom stojace pokladničky F. M. a V. V., po čom sa hneď otočil, z miesta ušiel cez cestu okolo betónových podvalov k železničnej trati, odkiaľ sa k nemu pripojil ml. Q. X., podľa predchádzajúcej dohody sa pripojili k obvineným F. C. a V. C., ktorí sledovali okolie čerpacej stanice, spolu prešli cez pole, spoločne prešli až k obci K., kde ich už čakal ako vodič V. K. s vopred na útek pristaveným vozidlom zn. Š. H., bielej farby, bližšie údaje nezistené a spoločne týmto odišli na neznáme miesto,

v bode 3/

dňa 27.03.2015 v čase o 02:32 hodine v W. na ulici M. E. Č. XXXX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode medzičasom právoplatne odsúdení Š. A. a V. C. s kuklami na hlavách vošli do predajne čerpacej stanice P., kde V. C. zostal stáť vo vstupných dverách čerpacej stanice a držal ich rozpaženými rukami otvorené, Š. A. vbehol k predajnému pultu, na ktorý hodil prinesenú igelitovú tašku a oboma rukami namieril krátkou guľovou zbraňou čiernej farby, bližšie nezistenej značky, na pracovníčku čerpacej stanice V. M., narodenú XX.XX.XXXX, trvalo bytom K. Č. XX, od ktorej opakovane najmenej trikrát pýtal peňažnú hotovosť so slovami „Naval penáže!“, V. C. kričal „Odbachni jul“, ml. Q. X. dával pozor pri ceste asi 15 metrov od čerpacej stanice a medzičasom odsúdený F. C. s V. K. čakali neďaleko čerpacej stanice v zaparkovanom osobnom motorovom vozidle zn. Š. H., a následne keď mu V. M. peniaze ani po tomto nevydala, Š. A. zobral z predajného pultu prázdnu igelitku a všetci spoločne odišli na neznáme miesto na vyššie uvedenom motorovom vozidle zn. Š.K. H.,

t e d a

obžalovaný ml. Q. X.,

v bodoch 1/ až 3/

- spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

obžalovaný V. K.

v bodoch 2/ až 3/

- spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný ml. Q. X.

v bodoch 1/ až 3/

- pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný V. K.

v bodoch 2/ a 3/

- pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný ml. Q. X.

podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n), § 38 odsek 3, § 41 odsek 2, § 42 odsek 1, § 41 odsek 3, § 117 odsek 1, odsek 2, Trestného zákona, na spoločný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu ukladá trest prepadnutia veci, a to plastovej injekčnej striekačky s modrým piestom.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 15. marca 2016, sp. zn. 1T/57/2015, právoplatný a vykonateľný 15. marca 2016,

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 20. marca 2017, sp. zn. 1T/11/2017, právoplatný a vykonateľný 20. marca 2017,

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 12. decembra 2017, sp. zn. 2T/157/2016, právoplatný a vykonateľný 13. decembra 2017 a
- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 21. februára 2019, sp. zn. 2T/2/2017, právoplatný a vykonateľný 8. apríla 2019,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný V. K.

podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n), § 38 odsek 3, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa mu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov alebo iných návykových látok v skúšobnej dobe.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaný ml. Q. X. spolu s už právoplatne odsúdenými V. C. a F. C. zavazujú spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti A. B. s.r.o., so sídlom V. XX, A., IČO: 44 820 704, náhradu škody vo výške 610 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 26. apríla 2017 obžalobu sp. zn. Pv 236/15/2204 (ďalej len obžaloba) na V. C., F. C., Š. A., ml. Q. X. a V. K. pre skutky uvedené v bodoch 2/ a 3/ výroku o vine rozsudku právne kvalifikované ako pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Trestná vec bola vedená pod sp. zn. 16T/57/2017.

Tunajší súd na hlavnom pojednávaní konanom 21.11.2018 uznesením sp. zn. 16T/57/2017 postupom podľa § 21 odsek 1 Trestného poriadku vylúčil pre urýchlenie konania trestnú vec obžalovaných V. K. a ml. Q. X. na samostatné konanie (vedené ďalej pod sp. zn. 8T/54/2018) a zvyšných troch obžalovaných rozsudkom z 21.11.2018, sp. zn. 16T/57/2017, uznal za vinných na skutkovom a právnom základe obžaloby a odsúdil ich na nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Vo veci sp. zn. 8T/54/2018 súd určil termín hlavného pojednávania na 1.7.2019. Na hlavnom pojednávaní obžalovaní ml. Q. X. a V. K. urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v bode 2/ a 3/ obžaloby. V dôsledku tohto vyhlásenia súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda položil im sériu otázok, pričom na všetky položené otázky obžalovaní odpovedali súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie oboch obžalovaných prijať. U ml. Q. X. bolo zisťované aj stanovisko jeho zákonného zástupcu a obhajcu, ktorí zhodne navrhli jeho vyhlásenie prijať.

Následne súd vyhlásil uznesenie podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenia oboch obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal súd žiadne pochybnosti o ich vine. Zároveň rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obaja obžalovaní priznali spáchanie skutkov sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

K dokazovaniu vo vzťahu k výroku o treste u obžalovaného K.

S poukazom na prijaté vyhlásenie o vine vykonával súd na hlavnom pojednávaní len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, v rámci ktorého vypočul obžalovaných a oboznámil čítaním relácie (správy) na obžalovaných. Pri hodnotení pritom súd prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané.

Z vylúčeného obžalovaného V. K. vyplynulo, že je slobodný, má jednu dcéru, ktorá v októbri bude mať 5 rokov. Dcéru vychováva stará mama z matkinej strany, keďže on pracuje od rána do večera. S matkou dieťaťa nie je v kontakte, má určené aj výživné vo výške 50 eur mesačne, ktoré pravidelne platí, dlhy na výživnom nemá. Styk s dcérou upravený nemá, je to vec dohody, s dcérou sa stretáva každý víkend. Je zamestnaný, pracuje na živnosť pre spoločnosť Y., montuje plastové okná. Je nemajetný, zarobí

okolo 1.200 eur mesačne netto v priemere, vie to, lebo teraz podával daňové priznanie. Aktuálne býva na ubytovni firmy B. so sídlom A. E., V., kde platí za ubytovanie 60 eur mesačne za jednu izbu, býva tam asi dva mesiace. Súдне trestaný nebol, o priestupkoch nevie, možno nejaké v doprave, keďže je vodič. Alkohol pije príležitostne, cez víkendy, keď ide na diskotéku, drogy neberie, ani nebral, môže to odprisahať.

Obžalovaný ďalej uviedol, že on ostatných spolupáchateľov poznal len krátko, asi pol roka, poznal ich z ubytovne na C. ulici na V., kde spolu bývali. Strojcom lúpeží podľa neho bol F. C.. K miere účasti spoluobžalovaného ml. Q. X. na lúpežiach sa nevie vyjadriť, s ním sa poznal najmenej.

Čo sa týka motívu, on odsúdeného F. C. vozil za peniaze hocikam, kam práve potreboval, lebo F. C. buď nemal vodičák, alebo mu ho zobrali, to si už obžalovaný nepamätá. Za tie odvozy na tie lúpeže mu F. C. peniaze nesľúbil, ani mu nič nedal, obžalovaný ale čakal, že mu niečo zaplatí, lebo vždy mu F. C. platil za každú jazdu. Peniaze z lúpeže si deliť nemali, mali ostať F. C., lebo ten ich potreboval. K motívu ďalej obžalovaný uviedol, že v tom čase nikde nepracoval, chodil len po brigádach, dcéra bola malá, tak hlavný dôvod, prečo ich vozil bol, aby mal peniaze pre seba a pre dcéru. Na otázku prokurátora, či nemal morálny problém vozit' ostatných na tie lúpeže obžalovaný uviedol, že najprv nevedel, čo je F. C. za človeka, poznal ho len krátko a potom neskôr sa mu už F. C. aj vyhrážal napadnutím, ostatní spolupáchatelia boli často pod vplyvom drog, bál sa ich. Nevie, prečo to neoznámil na polícii. Obžalovaný uviedol, že s F. C. sa vtedy raz v W. aj pohádal, lebo F. C. chcel, aby šiel obžalovaný lúpiť a keď to on rázne odmietol, tak sa tam skoro pobili. S odstupom času to hodnotí obžalovaný tak, že bol mladý a sprostý, ľutuje to, že vôbec niekedy niekam F. C. vozil. V záverečnej reči oľutoval skutok a uviedol, že by F. C. už nikdy nikam neodviezol.

Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný V. K. dosiaľ nebol súдне trestaný.

Priestupkovo postihnutý bol za ostatných 5 rokov 4-krát za priestupky na úseku cestnej premávky menšej závažnosti.

Z lustrácie v registroch AVÍZO, súdy a STA bolo zistené, že sa voči obžalovanému iné trestné konanie nevedie.

Z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplynulo, že je slobodný, má jednu dcéru narodenú XX.XX.XXXX. Trvalý pobyt má od 11.01.2018 evidovaný na adrese uvedenej vo výroku.

V správe o povesti vypracovanej mestom V. bližšie hodnotený nebol, ich mestskou políciou riešení nebol. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny N. V. N. M. vyplynulo, že obžalovaný k 22.3.2017 nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, od 1.4.2016 do 31.12.2016 za neho úrad vyplácal náhradné výživné vo výške 27,13 eur mesačne na dcéru. Naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v roku 2011.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že k 22.3.2017 bol obžalovaný evidovaný ako zamestnanec na dohodu o pracovnej činnosti od 9.3.2017 u zamestnávateľa Q. Ď. - B..

K právnej kvalifikácii súdených skutkov

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatateľov (spolupáchateľia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písmeno a) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie spáchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Podľa § 122 odsek 3 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatateľ alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchateľov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatateľ použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Podľa § 122 odsek 7 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatateľ na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatateľ uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatateľ použil násilie proti veci iného.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatateľ pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatateľa spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatateľa spáchať

uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Ustanovením § 188 Trestného zákona sú chránené dva objekty, a to osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel' zmocniť. Konanie páchatel'a (objektívna stránka) spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Pod násillím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu, nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násillie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec pri sebe. Násillie proti osobe je predovšetkým útok priamo proti telu napadnutého, aj keď nemá za následok ujmu na zdraví. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže intenzita násillia nerozhoduje. Pod hrozbou bezprostredného násillia treba rozumieť hrozbu takým násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka.

Trestný čin lúpeže je dokonany už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Pre naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty nie je rozhodujúce, či sa páchatel' tejto veci aj zmocnil, ak použil násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia v takom úmysle. O dokonany trestný čin pôjde aj vtedy, ak sa páchatel'ovi nepodarilo zmocniť veci, pretože ju napadnutý napr. nemal pri sebe, aj keď podľa predstavy páchatel'a ju pri sebe mať mal, alebo preto, lebo sa mu takejto veci nepodarilo zmocniť z iného dôvodu. Rovnako, ak páchatel' po použití násillia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci, trestnosť trestného činu nezaniká, pretože trestný čin bol už dokonany (cit. Burda, E., Čentíš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol. Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. diel. 1. Vydanie. Praha: C. H. Beck, 2011, 361 s.).

O spolupáchatel'stvo ide vtedy, ak páchatelia (najmenej dvaja) spoločným konaním spáchajú trestný čin. Spolupáchatel'stvo vyžaduje úmysel smerujúci k spáchaniu trestného činu, preto je spolupáchatel'stvo možné len pri úmyselných trestných činoch. Pri spoločnom konaní môže každý zo spolupáchatel'ov uskutočniť sám celé konanie, alebo môže vykonať len časť konania predpokladaného danou skutkovou podstatou alebo môže každý zo spolupáchatel'ov vykonať len určitú činnosť. Spôsob konania jednotlivých spolupáchatel'ov nemusí byť rovnakej intenzity. Spolupáchatel' sa však posudzuje, ako keby trestný čin spáchal sám, pričíta sa mu teda celá škoda resp. celý rozsah činu. Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti stačí aj konkludentná dohoda, každý zo spolupáchatel'ov si však musí uvedomiť, že jeho konanie a konanie ostatných spolupáchatel'ov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. je s tým aspoň uzrozumený.

V kontexte tohto stručného právneho rozboru je zrejmé, že konanie obžalovaného V. K. uvedené v skutkovej vete výroku o vine rozsudku naplňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, lebo obžalovaný V. K. spolu s ostatnými spoločným konaním proti inému použili hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Išlo síce o napodobeninu zbrane, ale podľa § 122 odsek 3 Trestného zákona sa aj v takom prípade považuje trestný čin za spáchaný so zbraňou. Išlo o dva dielčie útoky jedného pokračovacieho trestného činu, keďže tieto dielčie útoky spájala objektívna a subjektívna súvislosť.

Obžalovaný V. K. konal ako trestne zodpovedný páchatel'. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd jeho konanie ako konanie v nepriamom úmysle, lebo vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Inak povedané, vedel, že spolupáchatel'ov odvezie na miesto za tým účelom, že oni pôjdu lupiť, tiež vedel, že pri skutku použijú napodobeninu zbrane, teda s takouto lúpežou bol uzrozumený. Na tom nič nemení, že on osobne lúpež odmietal priamo vykonať. Motív jeho konania bol podľa jeho vlastných slov zisťný, potreboval peniaze pre seba a dcéru.

K výroku o treste u obžalovaného V. K.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Za súdený pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na sedem rokov až dvanásť rokov.

Pri určení druhu trestu bolo potrebné prihliadnúť na ust. § 34 odsek 6 veta druhá Trestného zákona, podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Nakoľko dolná hranica trestnej sadzby v súdenom prípade predstavuje 7 rokov, bolo nutné ukladať trest odňatia slobody.

Pri výmere trestu súd taktiež obligatórne (povinne) prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V prípade obžalovaného súd zistil tri poľahčujúce okolnosti a síce, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písmeno j) Trestného zákona), že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Priťažujúcu okolnosť súd u neho nezistil.

V konečnom súčte tak u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (3:0), preto v súlade s ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona došlo k modifikácii trestnej sadzby trestu odňatia slobody znížením hornej hranice o jednu tretinu, teda súd sa pohyboval pri výmere trestu odňatia slobody v rozpätí od 7 rokov do 10 rokov a 4 mesiacov.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre ukladanie trestu s použitím ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona. Tieto sú dané tak v okolnostiach prípadu, ako aj v pomeroch obžalovaného.

Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, treba zvýrazniť, že obžalovaný V. K. očis sa k spáchaniu trestného činu od počiatku priznával, jeho spáchanie úprimne oľutoval a v konaní pred súdom realizoval vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. Teda svojim prístupom nielen v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom aktívne napomáhal k ukončeniu tejto trestnej veci. Taktiež bolo potrebné prihliadnúť na mieru jeho účasti na žalovanej trestnej činnosti, ktorá bola najnižšia spomedzi všetkých páchatel'ov. Spočívala v podstate v tom, že ostatných odviezol na miesta, kde k lúpežiam došlo, nakoľko ako jediný z partie mal vozidlo a vodičské oprávnenie. Nežiadal podiel na koristi, mal dostať zaplatené len za cestu tak, ako v iných prípadoch, kedy F. C. robil „taxikára“. Osobne sa odmietol akejkolvek lúpeže priamo zúčastniť, za čo aj prišiel do konfliktu s F. C., ktorý ho k lúpeži nabádal, keď aj podľa ostatných bol práve F. C. hlavným strojcom skutkov. Z výpovede obžalovaného V. K. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tento si dostatočne neuvedomoval, že čo aj len v pozícii šoféra je spolupáchatel'om trestnej činnosti, že nestačí len odmietnuť priamu osobnú účasť pri lúpeži.

Taktiež bolo potrebné pri výmere trestu v prospech obžalovaného V. K. zohľadniť jeho osobné pomery, keď obžalovaný nebol súdne trestaný, od spáchania súdených skutkov sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil, evidované má len menej závažné priestupky na úseku cestnej premávky. Je riadne zamestnaný, dosahuje slušný príjem, má maloletú dcéru, o ktorú sa cez víkendy stará a platí na ňu výživné. Obžalovaný tak doposiaľ vedie usporiadaný život, v dôsledku čoho aj možnosť jeho nápravy súd hodnotí vysoko pozitívne. Z prejavu obžalovaného V. K., ako sa prezentoval na hlavnom pojednávaní, bolo zrejmé, že už samotné prejednanie veci pred súdom na neho vplývalo do budúcnosti dostatočne odstrašujúco. Inak povedané, v osobe obžalovaného nejde o chronického kriminálnika, ktorý by bol odkázaný zadovážovať si finančné prostriedky trestnou činnosťou. Súd jeho konanie hodnotí skôr ako nerozvážne, ovplyvnené nízkym právnym povedomím.

Podľa §39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Čo sa týka výmery trestu odňatia slobody, za stavu veci a zákonu zodpovedajúci považoval súd v tomto prípade trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu, konkrétne vo výmere tri roky. Keďže podľa názoru súdu výkon trestu odňatia slobody u obžalovaného V. K. nie je nevyhnutný na jeho nápravu, súd mu výkon trestu podmienene odložil podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skúšobnú dobu s probačným dohľadom.

Za primeranú, stavu veci a zákonu zodpovedajúcu považoval súd skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 rokov, teda na samej hornej hranici zákonného rozpätia, počas ktorej bude mať

obžalovaný dostatok času preukázať, že išlo u neho o ojedinelý exces a že to inak so svojou nápravou a vedením riadneho života myslí vážne.

Keďže súd uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe, bol zároveň povinný uložiť mu minimálne jednu primeranú povinnosť resp. obmedzenie.

Súd mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov alebo iných návykových látok v skúšobnej dobe s cieľom vylúčiť možný negatívny vplyv týchto látok na jeho konanie do budúcnosti.

Takto uložený trest je podľa názoru súdu dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K výroku o treste a náhrade škody u obžalovaného ml. Q. X.

Pokiaľ ide o výrok o treste u obžalovaného ml. Q. X., tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie s poukazom na ust. § 172 odsek 2 Trestného poriadku, nakoľko sa po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní obžalovaní, jeho obhajca a zákonný zástupca ihneď vzdali práva podať odvolanie čo do výroku o treste a náhrade škody a prokurátor taký prejav urobil v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného,
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech,
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech,
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli,
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.